

Vy-skyt-lo se pěk - né kví - ti, čer - ve - né, bě - lič - ký, sem leť - te, vče - lič - ky,

hled'-te med z ně - ho vy - ní - ti, sem, dob - ré du - šič - ky, spatř - te ty rů - žič - ky.

1. Vyskytlo se pěkné kvítí,
červené, běličký,
sem leťte, včeličky,
hled'te med z něho vynítí,
sem, dobré dušičky,
spatřte ty růžičky.	5. Jat ukrutně od pohanů:
nedlouho čekali,
trápili, svázali,
nevzal žádný pod ochranu;
pouta mu přidali,
vězet ho kázali.	9. Divně židé lahodili,
by Kristu zlořečil;
naopak lid cvíčil.
Víc ho tudy popudili,
jak od nich vykročil,
tim vroucněji učil.
2. Slovy, příkladem učili,
nic nezanedbali,
v práci neustali.
Mnoho zlého pocejtili,
však na to nedbali,
víru rozšířili.	6. Ven z žaláře vyvedený:
tu hned jako kati
počnou se sápati.
Lid ten hněvem zapálený
nemůže čekati,
musi ho zedratí.	10. Křesťane Pána chválili,
židé se zlobili,
zhůry ho shodili,
krev apoštola vylili,
s sochozem zabili
tak z světa sklídili.
3. Rozličné po rozdělení
země procházeli,
všudy roznášeli
víry křesťanské učení,
dřív přestat nechtěli,
až oba skonali.	7. Náramně tlukouc a bític,
nijakž nelitují,
tvář, tělo zbarvují;
že se duše loučí, číjí,
na kříž zavěšují,
teprv kamenují.	11. Krev apoštolská, ó Pane,
ať jest k rozmnožení,
bloudícím k spasení.
Dej pro tu, aby křesťané
skrže zlé učení
nebyli svedeni.
4. Filip po své práci dlouhé,
po mnohé starosti,
bídě a ouzkości
z nenávisť d'áblův pouhé
přišel jest v rychlosti
k nebeské radosti.	8. Jakub, jinak Spravedlivý
od židů jméno měl
pro ctnosti, v nichž se stkvěl,
nad stádem pastýř bedlivý
dnem také noci bděl,
za něj rád umřít chtěl.	12. Dej, by tak krásné kvítko
vždy se rozmáhalo,
vůně víc vydalo.
Každé křesťanské srdýčko
o to se staralo,
by v ctnosti vzrost bralo.